

U s n e s e n í

Vrchní soud v Olomouci v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Heleny Myškové a soudců JUDr. Ivany Wontrobové a JUDr. Vojtěcha Brhla v insolvenční věci dlužníka **VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a. s.**, se sídlem v Ostravě – Vítkovicích, Ruská 1142/30, PSČ 703 00, identifikační číslo 26823357, zastoupeného Mgr. Petrem Kuhnem, advokátem, se sídlem v Praze 1, 28. října 12, PSČ 110 00, za účasti **Krajského státního zastupitelství v Ostravě**, se sídlem v Ostravě 1, Na Hradbách 21, PSČ 729 01, o odměně a náhradě hotových nákladů tlumočnice, rozhodl o odvolání tlumočnice **PaedDr. Miroslavy Weberové**, se sídlem v Ostravě – Moravské Ostravě, nám. Msgre. Šrámka 7, PSČ 702 00, proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25.4.2017, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B-172,

t a k t o :

Usnesení soudu prvního stupně se **z r u š u j e** a věc se **v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

V záhlaví označeným usnesením Krajský soud v Ostravě (dále jen „insolvenční soud“) přiznal tlumočnici PaedDr. Miroslavě Weberové za provedení tlumočnický úkon písemný překlad z jazyka českého do jazyka anglického odměnu za překlad jedné normostrany textu s ověřením ve výši 350 Kč, odměnu za překlad tří normostran textu s ověřením ve výši 1.050 Kč, odměnu za překlad dvou normostran textu s ověřením ve výši 700 Kč, celkem 2.100 Kč.

V důvodech tohoto usnesení insolvenční soud shrnul, že usnesením ze dne 7.2.2017 ustanovil PaedDr. Miroslavu Weberovou tlumočnicí z jazyka českého do jazyka anglického. Přípisem ze dne 12.4.2017 tlumočnice za provedení úkon

(překlady usnesení P417-6 a usnesení P417-7) vyúčtovala při sazbě 350 Kč za stranu částku 700 Kč a 1.400 Kč a příplatek 20 % z důvodu jiné náročnosti - nutnosti vyhotovit překlad ve třech vyhotoveních (420 Kč), celkem 2.520 Kč. Přípisem ze dne 18.4.2017 si vyúčtovala za překlad dvou normostran usnesení P235-5 při sazbě 350 Kč za stranu, celkem 700 Kč a dále příplatek 20 % z důvodu jiné náročnosti spočívající v nutnosti vyhotovit překlad ve třech vyhotoveních, celkem 840 Kč. S odkazem na § 28 odst. 4 vyhlášky č. 37/1967 Sb. insolvenční soud uvedl, že tlumočnice nedoložila listiny, které by prokazovaly vznik a výši skutečně vynaložených nákladů. Proto nemohly být požadované částky ve výši 140 Kč, 280 Kč a 140 Kč za další vyhotovení tlumočníci přiznány. Soud také snížil částku vyúčtovanou za počet přeložených stran, neboť usnesení P417-6 čítá jednu stranu textu a usnesení P417-7 čítá tři strany textu, celkem čtyři strany, přičemž tlumočnice si vyúčtovala stran šest.

Proti tomuto usnesení podala odvolání PaedDr. Miroslava Weberová (dále jen „odvolatelka“). Uvedla, že provedený písemný překlad z jazyka českého do jazyka anglického účtovala dle vyhlášky č. 37/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů. S oceněním práce insolvenčním soudem nesouhlasí, neboť nebylo zohledněno ustanovení § 24 odst. 2 vyhlášky, tedy to, že při posuzování rozsahu se vychází z počtu normostran. Normostrana čítá 1.500 znaků, popřípadě 1.800 úhozů, jedná se přitom o normu platnou v celé Evropské unii. Příplatek 20 % účtovala v souladu s § 22 odst. 2 písm. a) vyhlášky a nikoliv podle § 28 odst. 4, jak chybně uvedl insolvenční soud. Ustanovení § 22 odst. 2 písm. a) vyhlášky umožňuje žádat příplatek až ve výši 50 % mimo jiné z důvodu jiné náročnosti. Odvolatelka jej uplatnila z důvodu nutnosti vyhotovit překlady ve třech vyhotoveních. Navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že tlumočníci přizná odměnu v jí vypočtené výši, tedy v celkové částce 2.520 Kč (usnesení P417-6 a P417-7) plus 840 Kč (usnesení P235-5), to je celkem 3.360 Kč.

Podle § 7 věty první IZ, nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních. V dané věci se přiměřeně aplikuje občanský soudní řád ve znění novely provedené s účinností od 1.1.2014 zákonem č. 293/2013 Sb.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno oprávněnou osobou a včas, přezkoumal usnesení insolvenčního soudu včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání je částečně důvodné.

Odvolatelka byla usnesením insolvenčního soudu ze dne 7.2.2017, č. j. KSOS 37 INS 10134/2017-B-108, ustanovena tlumočnicí z jazyka anglického. Usnesením ze dne 23.3.2017, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B-134, uložil insolvenční soud odvolatelce přeložit usnesení ze dne 15.3.2017, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-P417-6 a usnesení ze dne 23.3.2017, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-

P417-,7 ve třech vyhotoveních, z jazyka českého do jazyka anglického. Následně usnesením ze dne 6.4.2017, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B-149, uložil odvolatelce přeložit usnesení ze dne 6.4.2017, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-P235-5, ve třech vyhotoveních, z jazyka českého do jazyka anglického. Za provedení překladu odvolatelka vyúčtovala odměnu přípisem ze dne 12.4.2017 a 18.4.2017, přičemž obsah tohoto vyúčtování zrekapituloval v odůvodnění usnesení insolvenční soud.

Odvolatelka založila své odvolání na výhradě proti výši insolvenčním soudem přiznané odměny. Předně namítala, že insolvenční soud při posuzování překladu vycházel z počtu stran textu, nikoliv z počtu normostran. Tuto argumentaci odvolatelky považuje odvolací soud za opodstatněnou. V oblasti překladatelství se tradičně užívá pojem normostrany, což je standardizovaná strana textu o určitém počtu znaků (včetně mezer) a řádků. Počet normostran přitom nemusí odpovídat (a obvykle neodpovídá) počtu stran vytištěného textu. Sazba odměn za tlumočnické úkony je upravena v § 17 vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, přičemž úprava vtělená do odstavce druhého tohoto ustanovení hovoří o počtu stránek pro stanovení odměny tlumočnicka. V dalších pasážích vyhlášky je vysvětleno, že jednou stránkou překladu se rozumí text psaný strojem obsahující 30 řádků po 60 úhozech včetně mezer; nedokončená stránka se posuzuje jako celá, uzavírá-li text nebo jeho ucelenou část (§ 24 odst. 2 vyhlášky). Tuto skutečnost insolvenční soud nebral v potaz, neboť uzavřel, že usnesení P417-6 čítá jednu stranu textu a usnesení P417-7 čítá tři strany textu, přičemž tlumočnice vyúčtovala celkem šest stran. Z uvedeného je zřejmé, že insolvenční soud pochybil, pokud při rozhodování o odměně odvolatelky za tlumočnický úkon vycházel z počtu stran, nikoliv normostran.

Toto pochybení insolvenčního soudu nemohl napravit odvolací soud, neboť vyúčtování provedeného tlumočnického úkonu odvolatelka nedoložila způsobilými podklady, z nichž by bylo možno ověřit počet vyhotovených normostran textu. Z materiálů obsažených v elektronickém spise není možno počet normostran zjistit, neboť nejsou uvedeny v aplikaci Microsoft Word.

Z výše uvedených důvodů považuje odvolací soud napadené usnesení insolvenčního soudu za částečně nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a vydané na základě vadného postupu soudu. Proto odvolací soud toto usnesení zrušil podle § 219 odst. 1 písm. a) a b) o. s. ř. a podle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. vrátil věc insolvenčnímu soudu k dalšímu řízení.

V dalším řízení se insolvenční soud znovu vypořádá s návrhem odvolatelky na přiznání odměny za provedené tlumočnické úkony. Přitom nepomine, že podle § 17 odst. 2 vyhlášky č. 37/1967 Sb. se při písemném překladu počet stránek pro stanovení odměny tlumočnicka určí podle přeloženého textu. Bude tedy i na odvolatelce (neboť to je v jejím zájmu), aby insolvenčnímu soudu poskytla potřebné údaje a materiály k tvrzením o počtu normostran přeloženého textu.

Pro potřeby dalšího řízení je třeba dále uvést, že odvolací soud je shodně s insolvenčním soudem toho názoru, že zvýšení odměny za tlumočnický úkon o 20 % vyúčtované odvolatelkou z důvodu náročnosti spočívající v nutnosti vyhotovit překlad ve třech vyhotoveních nelze podřadit pod úpravu vtělenou do § 22 odst. 2, písm. a) vyhlášky č. 37/1967 Sb. I při vědomí toho, že příprava dalších vyhotovení překladu vyžaduje materiál, kancelářské vybavení a čas tlumočnicka k přípravě, svázání a evidenci vyhotovení, nelze požadavek odvolatelky na zvýšení odměny z důvodu pořízení vícero vyhotovení podřadit ani pod § 28 odst. 4 vyhlášky, neboť náklady spojené s běžným provozem kanceláře nelze považovat za náklady vynaložené bezprostředně v souvislosti s tlumočnickým úkonem ve smyslu § 18 zákona č. 36/1967 Sb., když jsou již zahrnuty v odměně tlumočnicka. Proto je není možné ani samostatně účtovat.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** dovolání přípustné.

Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku; odvolatelce a státnímu zastupitelství se doručuje i zvláštním způsobem.

V Olomouci dne 25. května 2017

Za správnost vyhotovení:
Renáta Hrubá

JUDr. Helena Myšková v.r.
předsedkyně senátu